

BADI⁶

Bahá'í jongerenblad **Badí'**
Februari 2003

Redactie

e-mail: ncbj@bahai.nl
tel: 0623071730

Badí' verschijnt 1 x per maand

Dit zijn deelnemers aan het jongerenweekend: "Ben ik een goed Bahá'í?" 1,2 februari jongstleden.

**JONGEREN
WEEKEND
II**

Zie fotoreportage op laatste bladzijde.

"Weest vrijgevig in voorspoed en dankbaar in tegenspoed. Weest het vertrouwen van uw naaste waardig en beziet hem met een stralend en liefdevol gelaat. Weest een schat voor de arme, een vermaner voor de rijke. Beantwoordt de roep van de behoeftige, houdt u aan de heiligheid van uw belofte Weest rechtvaardig in uw oordeel en behoedzaam in uw spreken. Behandelt niemand onrechtvaardig en weest zachtmoedig jegens alle mensen."

(Baha'u'llah, Bloemlezing uit de Geschriften van Baha'u'llah, CXXX)

Beste jongeren,

Hier dan alweer de tweede Badi van dit jaar!! Na bijgekomen te zijn van een geweldige Wetlands-conferentie, konden we zien dat wij hier ook barsten van de activiteiten. Dus wat kun je nou zoal in deze Badi vinden? Een berichtje van Karlijn over haar ervaringen in Suriname, de bahá'í-watch en vooral VEEL foto's van het jongerenweekend.

Het NCBJ heeft ook gezien dat de tijden veranderen. Alweer een tijdje geleden schreven we over het opheffen van de European Bahá'í Youth Council. Het NCBJ raakt hiermee zijn grote broer kwijt. Het is dus tijd op onze eigen benen te staan. Gelukkig hebben wij nog wel onze vader, de NGR. Zij zijn telkens weer in staat ons bij te staan met onze vragen om verder te kijken waar wij nu heen moeten en doen dit op een uiterst liefdevolle en rustige manier. Ook onze ooms, de raadgevers en hun hulpraadsleden en onze neven en nichten, de assistenten van de hulpraadsleden, zijn er natuurlijk om ons bij te staan. En wij voor hen. Want waar doen wij het nu allemaal voor? Waar zijn wij nou helemaal mee bezig? Ja, aan de hele mensheid te vertellen dat Bahá'u'lláh gekomen is en antwoorden heeft voor al onze problemen. Wij staan er nooit alleen voor.

Het NCBJ

In deze Badi': Jongerenweekend II "Ben ik een goed Bahá'í?" – Bahá'í-watch deel IV - Jaar van dienstbaarheid in Suriname – Vacature.

Je kunt naar Suriname gaan!!!

Lieve vrienden! Inmiddels ben ik alweer een tijdje terug in koud, koel, freezing Nederland. Ik was namelijk in oktober 2001 vertrokken voor een Jaar van Dienstbaarheid aldaar. Ik ben sinds oktober weer terug om me voor te bereiden op een langer verblijf in Suriname! Ja, het jaar is Zooooo goed geweest! Ik wil jullie er graag iets over vertellen en hoop ook van harte dat er onder jullie mensen zullen zijn die OOK NAAR SURINAME willen gaan! Wellicht voor een Jaar van Dienstbaarheid??!!

Leraren van de school

Wel, de Nationale Geestelijke Raad van Suriname wilde me graag ontvangen. Ik zou in dienst treden van de Bahá'í Stichting Sociaal Economische Ontwikkeling (SECON) die een stichting is van de Raad. De SECON was betrokken bij de Bahá'í-school Bofokoele in het binnenland, en daar mocht ik dan gaan helpen...

Nou, het is werkelijk bijna niet te geloven hoe een wonderschone wereld we hebben... Ik ben het jaar ver schillende keren afgereisd naar Bofokoele. Een reis van 4 uur met een oude vrachtwagen die als bus omgebouwd is (Van Gend en Loos onder andere!), maar niet over geasfalteerde wegen hoor! Nee; hobbel de bobbel, kedeng, kedeng! De weg is rood door de bauxiet, dus door het opstuivende zand kwam je dan ook rood aan op het haventje. Dan zoeken naar een boot (boomstam met motor) die zo ver zou gaan als Bofokoele. Het is namelijk een van de verste bestemmingen aan de Surinamerivier. Bij hoog water is de heenweg over water ook zo'n 4 uur, maar bij laag water haal je Bofokoele niet in een dag, dan moet je stukken over de rotsen lopen en door het bos als de bootmannen de boot over de sula's (stroomversnellingen) duwen en trekken, en overnachten onderweg, met alle passagiers, en 's ochtends verder reizen... Meestal ging ik naar Bofokoele voor gemiddeld 3 weken waarin een heilige dag of negentiendaagsfeest viel. Mijn doel was om de bahá'í-gemeenschap te steunen in hun (gemeenschaps-)activiteiten en de leerkrachten bij te scholen (voor zover ik dat kon...). In de praktijk zag het er ongeveer zo uit: 's Ochtends naar school om les te geven (de school heeft zo'n 75 leerlingen), vaak waren er leerkrachten afwezig. Na school met de leerkrachten werken aan 'de bijscholing' (er was maar een leerkracht met een diploma en

Optreden op wereldreligiedag

de andere collega's hadden alleen hun basisschool afgemaakt of ook een begin gemaakt met hun Lager beroepsgericht onderwijs...). Ik gebruikte daarvoor materiaal uit Ruhi-boek 3 (Kinderklassen geven). Thuis even kleren wassen en zelf baden in de kreek of de rivier (er zijn geen waterleidingen en er is geen elektriciteit) en wat koken voor de middag en avond en dan twee uurtjes Nederlandse les geven aan met name jonge moeders die GRAAG willen leren lezen en schrijven. Mmmm, slapen in een hangmat... Ik kreeg een woninkje tussen de dorpsbewoners waardoor ik me deel van hen voelde! Op de school, die bestaat uit vijf klassen, (de school is 5 jaar geleden gestart en elk jaar is er een klas bijgekomen, HELAAS is er dit jaar geen nieuwe klas bijgekomen maar zelfs een afgegaan... door te weinig

leerkrachten...) werden de vieringen en negen tiendaagsfeesten gehouden met meestal een flinke bups kinderen! Heel fijn! Op school begint de dag met het volkslied buiten en het hijsen van de vlag, dan iedereen in de eigen klas allemaal tegelijk het ochtendgebed "Ik ben onder Uw beschutting ontwaakt..." en soms nog andere gebeden (die kennen ze allemaal uit hun hoofd! Van de eerste tot de vijfde klas!) en vervolgens de 'ochtendzegen'; liederen. Zowel bahá'í liedjes (met een IETS andere melodie :-)) als liedjes van kerken. Wauw, apart en bijzonder om dat voor het eerst mee te maken! Het was aan de ene kant schrikken dat ze die gebeden zo opdreuen maar aan de andere kant FANTASTISCH dat het zo'n deel uit maakt van hun dagelijks leven en vele kinderen teksten van Bahá'u'lláh uit hun hoofd kennen en dus in hun hart hebben! Bahá'í-leer is een van de vakken; de Stralende Ster wordt daarvoor gebruikt...

Karlijn en kinderen voor haar woning

Als ik in de stad was, dan werkte ik overdag in het Bahá'í Centrum. Ik hielp het secretariaat, vertaalde van Engels naar Nederlands en zat in de organisatie van de viering van Wereldreligiedag. Enkele keren zijn we afgelegen bahá'ís gaan bezoeken en bahá'ís waarvan we allang niets meer hadden gehoord, we gaven kinderklassen in verschillende dorpen en hielpen bij districtsconventies. Ik heb mijn hart wel verloren aan Suriname, Switi Sranan (lekker/ mooi Suriname)! Er is nog veel hulp nodig, vooral bij het ontwikkelen van de school naar een hoger niveau; het schoolgebouw zelf maar vooral ook de kennis en vaardigheden van de leerkrachten. En daarnaast zijn er VEEL bahá'ís die verdiept moeten worden... Suriname wacht op jullie!! In september ga ik voor onbepaalde tijd

terug naar Suriname. Ik hoop van harte dat iemand mij dan al voor is gegaan!!! Denk je dat je vader en moeder of andere familieleden of vrienden willen pionieren naar een tropisch, bijzonder mooi land met vele gezichten zoals Indianen, Hindustanen, Javanen, Creolen, Chinezen en andere wereldburgers?? Zouden ze daar leerkringen willen houden, gebedsbijeenkomsten organiseren of kinderklassen willen geven?? Oh, fantastisch...dan moeten ze naar Suriname!!!! Interesse in Suriname?? Ik wil je GRAAG in contact brengen!! Groetjes en Allah'u'Abha!

Karlijn Habraken,
karsur@hotmail.com
010-4656257 of 06-25 44 80 99

Bahaiwatch 4: Ben ik een goed bahá'í? Deel II.

Beste jongeren,

Voor aanvang van het weekend [is al geweest] met de bovengenoemde, welbekende titel, wil ik het onderstaande met jullie delen. Het is afkomstig uit een boek van de Dalai Lama, getiteld "De kunst van het geluk":

"Wij zijn allemaal onvolmaakt. Iedereen heeft wel eens iets verkeerd gedaan. Er zijn dingen waarvan we spijt hebben - dingen die we hebben gedaan of dingen die we hadden moeten doen. Als we onze wandaden erkennen met een oprecht gevoel van spijt, kan dat ervoor zorgen dat we op het rechte pad blijven in het leven en ons stimuleren onze fouten zo mogelijk te herstellen, maar ook stappen te ondernemen om zaken in de toekomst recht te zetten. Maar als we spijt laten ontaarden in een buitensporig schuldgevoel, als we onszelf de schuld blijven geven van en onszelf blijven haten voor vroegere zonden, is dat slechts een niet-aflatende bron van zelfkwellend en zelfopgelegd lijden".

Ik ben van mening dat meneer Lama hier iets heel nuttigs zegt en dan spreek ik uit ervaring. Als jongere is het heel normaal om je grenzen te verkennen en daarin kun je wat misstappen maken. In plaats van jezelf de grond in te boren als je beseft dat je een misstap hebt gemaakt en jezelf getergd af te vragen "ben ik een goed bahá'í"? (nee, natuurlijk niet, dat wist je zelf toch ook) denk ik dat er een betere vraag bestaat, te weten:

Word ik hier gelukkig van? (van het kweken van een schuldgevoel), of

Wordt hier überhaupt iemand gelukkig van? (van het kweken van een schuldgevoel).
Het antwoord luidt tweemaal neen.

Deze vraag is ook heel nuttig als verleidingen zich aandienen in de vorm van roddelen, genotsmiddelen (alcohol, drugs) of hormonale aangelegenheden:

Word ik hier gelukkig van of ben ik bang dat ik mijn vrienden kwijtraak als ik niet met ze meepraat?

Word ik hier gelukkig van of bezorgt me dit alleen maar een kater?

Word ik hier gelukkig van of alleen maar super vaag?

Word ik hier gelukkig van of denk ik dat omdat iedereen het er altijd over heeft?

Door deze vragen te stellen gaat het er niet zozeer om of jij je braaf aan een regel houdt (een heel erg Nederlandse geloofsbeleving) maar dat je nadenkt over de eventuele gevolgen van je gedrag en een bewuste keuze kunt maken. Als ik het goed heb wil Bahá'u'lláh van ons dat we de waarheid zelfstandig **onderzoeken**. En onderzoeken gaat niet zonder risico's en zonder misstappen. Om een wetenschappelijk experiment te doen slagen zijn vele mislukte experimenten nodig en dus een heleboel geduld. Met onze levens is het denk ik net zo.

Uit ervaring kan ik zeggen dat de genoemde verleidingen - al worden ze nog zo verheerlijkt door andere jongeren, op TV of internet - niet zorgen voor blijvend geluk en tevredenheid. Uit ervaring kan ik ook zeggen dat wij mensen soms hardleers zijn. Of ja, ik in ieder geval wel, laat ik voor mezelf spreken. Zo beschouw ik Britney Spears als een van mijn grootste obstakels (uitdagingen) op het pad naar verlichting. En zo hebben we allemaal wel wat. Goed, genoeg hierover. Een goed weekend gewenst.

Groeten,
Mitch

Vacaturekrant

De afdeling 'creativiteit' van de Nederlandse bahá'í jongeren ontwikkelt en produceert kunst in de breedste zin van het woord. Momenteel is de afdeling werkzaam voor het alom bekende nationale magazine 'De Badi' en voor de website van dit magazine, die binnenkort online gaat. Bij bewezen geschiktheid zal de afdeling uitgebreid worden.

Daarom zijn wij op korte termijn op zoek naar:

Schrijvers (m/v), fotograven (m/v), (strip)tekenaars (m/v), dansers (m/v), musici (m/v), zangers (m/v), toneelspelers (m/v), journalist (m/v) (bijv. rubriek: "een patatje met ...").

Functie-eisen: medewerkers van de afdeling 'creativiteit' beschikken over een grote dosis enthousiasme.

Wij bieden: een aanstelling voor onbepaalde tijd op declaratiebasis, kostenloze plaatsing van al je werk in het magazine.

De afdeling is ook opzoek naar freelance medewerkers. Stuur je stukje op voor de deadline van de volgende Badi', 8 maart 2003.

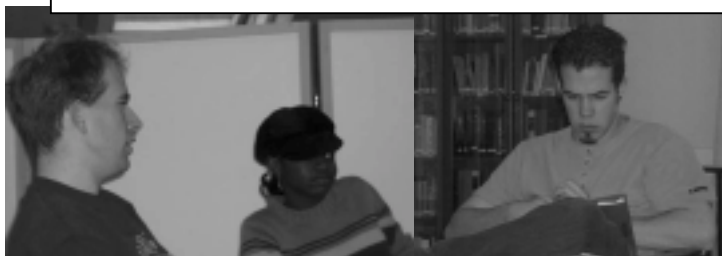
Wil jij deel uitmaken van deze groeiende afdeling in beweging?

Stuur dan je sollicitatiebrief naar: ncbj@bahai.nl. Voor meer informatie over de inhoud van de functies kan je bellen met de afdeling personeelszaken: Eline Buijs, 06-41521699

Jongerenweekend: "Ben ik een goed Bahá'í?"

Er waren verscheidene workshops en lezingen. Er werden ontroerende verhalen verteld over het bahá'í zijn. Geleid door Caroline Verheij en Theo Habraken. Het was best wel ontroerend, hoe er over best wel persoonlijke situaties werd gesproken. Daarna werd er in kleine groepjes nog verder over gepraat en kon je in de boeken duiken om bepaalde kwesties op te helderen.

Één van de hoogtepunten van het weekend was het Universele Songfestival!

*De presentatrices!
Komen ze van Aarde?*

Dit groepje met "In love with an Alien." Van Pluto

Wie is dit?

A-Sing

Deze jongens van mars met het lied My heart will go on!

Las Ketchup van venus. De winnaars!!

Op het Song festival waren er 6 groepjes. Elk van een andere Planeet. Zo had je mensen van PLuto Mercurius, Venus Mars Neptunes, en Saturnus. Allemaal hebben een act gedaan op een aangewezen liedje. Het was fantastisch wat er allemaal bedacht was!

Dit allemaal speelde zich af op zaterdag. Maar niet te vergeten was natuurlijk vrijdag. Eerst was de opening door het NCBJ zelf en later die avond werd het verhaal van Ahmad verteld, en wel door Theo.

De laatste dag, zondag, werd de laatste hand gelegd aan de presentaties van wat we allemaal hadden geleerd en als laatst waren de kunstzinnige presentaties aan de beurt. Allemaal geweldig.

